

бжде даденъ въ ржцетъ на неприятеля, който все облива съ желѣзна градушка руши окопитъ, кжса теленитъ мрежи, раскжсва на хиляди части защитниците. Нашата артилерия, отъ десетина, напълно изхабени орждия, плююща предъ себе си отъ време на време снарядитъ, сякашъ по скоро дразни врага, отколкото да го застави да замлъкне.

На около не се знае какво става. Димътъ и мъглата сж се слѣли, искатъ да прикриятъ отъ очитъ на Бога страшната трагедия, която въ тоя мигъ се разиграва на Каймак-Чаланъ. Мжчно се диша. Гърлото свири отъ погълнатия прахолякъ, който се е полепилъ и въ всички бронхи на бѣлитъ дробове. Душно е въздухътъ е замѣненъ отъ прахъ, мъгли и смръдливи димъ, увеличаващъ се все повече и повече отъ ежеминутно усиливащата се стрелба.

Първа дружина е прицелната точка. Желѣзната градушка я облива отъ всички страни, дори и отъ тилъ. Жертвитъ сж много, окопитъ сж пълни съ трупове, но когато неприятелътъ измѣства отъ време на време къмъ резервитъ огнената завеса, за да даде възможностъ на своитъ войски да атакуватъ и измѣстатъ дружината, за да могатъ да овладѣятъ к. 2368, остава озадаченъ отъ крепката защита на сливенци. Три последователни атаки до 11 часа сж жестоко отбити отъ дружината. Останалитъ живи борци само съ пушеченъ, картеченъ и бомбовъ огънь ги прогонва и запазва позицитъ си, окопитъ сж се превърнали на безредни артилерийски дупки. Защитниците не се смущаватъ. Тѣхниятъ гранитенъ, духъ съ неотдаваща се на сломяване воля, даде отпоръ и то страшенъ кървавъ отпоръ на врага. Той застиля предъ позицитъ съ десеторно повече трупове, отколкото има дружината живи борци и панически напуска ада, изъ които само безстрашнитъ бугариши могатъ да се движатъ безнаказно. Па и кой ли би разбралъ отъ кжде взиматъ тая несжкрушима сила българскитъ витязи?

Дали има подобенъ примѣръ отъ другитъ бойни театри? Това не е сценичностъ, това е гола и ужасяваща врага истина. Той е силенъ, прекалено силенъ, артилерията му е мощна, а войскитъ му постоянно се опрѣ-